

— očekujem da se vrati potištenost priznanja: ja sam pisac i ovih i onih redova. najteže mi je što znam da u tim obmanutim čulima nema onoga što ni sad ne uspeva da bude. o određenim stvarima se ne može govoriti a da se ne zaborave bđlike stvari. na primer: jedna određena stvar, ili, konkretnije: jedna sasvim određena stvar. neukusne ili slatke reči o tome postoje pre stvari, ali ne vremenski i prostorno. stvar ne može biti ovakva kakvom ju je učinio prethodni primer ako ono što se o njoj zna ne bude pre nje same. naravno, da je možda tako. samo: sam ili ne, o ili ne, u jednom pravcu, istim ili različitim sistemom prihvaćeno, ne postoji. posebno za mene.

O SPAVANJU:

bolje da vas razočaram odmah nego posle ili „nikad“ (M. Prust, POD SENKOM DEVOJAKA U CVETU, Nolit, 1957, strana 17.).

O spavanju se ne može govoriti, ali se može pisati. Našlađe je u svakom slučaju spavati sa znanjem o snu. Ali, o snu se može govoriti. Može se govoriti i u snu. *Veznici menjaju polusmisao sna.*

Istorijat spavanja. van svake, pa i ove sumnje, olakšava otkrivanje kontinuiteta u razvoju ove seksualno-humane discipline.

Znam na šta mislite i odmah sam znao na šta i sam mislim.

Naučno-nenaučno je govoriti o razvoju načina, porekla i cilja spavanja.

Nedosludno je tražiti primere u istoriji. Nepristojno je misliti na budućnost. Nepristojno je govoriti bilo šta o spavanju a da se ne spomene ono što se mora spomenuti, a što će biti uzrok nepristojnosti.

Školovano spavanje: uzme se prvi lek, kao što fakir prvo ležne na običan krevet, razmišlja se o najneprikladnijim stvarima sasvim malo: tada se to neće moći sanjati. U toku noći popravila se položaj tela. na brzinu se misli na još neke neprikladne stvari. i ostalo se prepušta iskustvu druge vrste.

Za one koji znaju šta je spavanje: oni znaju. Neko se vara. svake noći ga zato sve više muči nesаница ili se ođaje spavanju udvoje ili utroje. Oni koji dobro poznaju sve tajne spavanja, znaju šta spavanje znači za neumorne ili za one koji se ne odmaraju. se bude ili u toku noći padaju u nesvest, a reče i umiru u snu.

To, naravno, nije tačno.

Za one koji nikad ne spavaju sami: oni su suviše puni raznih kompleksa da bi odustali od svog uživanja. Oni najviše znaju koliko je teško i koliko je možda već dosadno govoriti o drugima.

Ovo sam misao posle. ali i pre spavanja.

O spavanju — zadovoljavajući siletu izvesnih osoba — o noćnim prevazilaženjima:

nije ništa osobito noć navike. Malo mogućnosti, supstrata noćne pobeđe i sličica u kojima se sve približuje uhu, oku i skoku. Raskoljnikov se ženi. Poneka Eva u Aninom kostimu, mračan izgled milovanja ruke koja će obezbediti javnost. Komentar nije potreban:

oko deset časova napinje hrabrost Noje ukinuće se noć u najtamnijem obliku spomeniku će se podići spomenik čvrsto verujem dobrim senkama uopšte ne postoji pauk mraka to su nekad bile pesme a sad optimistička poverenja sasvim drukčijim pesmama

nevin je onaj ko to isti skrivi a lud ko veruje u početak, kraj ili nešto između toga

Ali, *masters have to correct the pupils exercises* je sasvim nešto određenije. Mnoge boznake ni nemaju svoje značenje (*teorija prakse*). Glumci igraju noćne povratke posle predstave — samo to — sa bleđim oznakama publike.

Noć je prepuna noći: ona je tako nerazložna, nije mračna kao u srednjem veku. Sad već zna i za svoje ime. Oko desetak ljudi u čitavom svetu je samo vičalo sebe

vojislav despotov

stasera jastuk no

UVOD U FILOZOFSKU STAROGRČKNOST:

dok spava. Ritam budućih uspomena je sve brži, a noći i noćnih ispoljavanja u toku dana sve slabiji.

Medu nama nema više tajni: sve sam ih sakrio.

Nije važno kako obeležiti položaj tela u kretanju.

Pusti me već jednom na Miru. Miegre ni ne zna da se o njemu piše kao inspektoru.

Celo veče ti potenciraš nesvest, Nesvesti. Samo kurve piju azijske. Ugasiću svetlo da bi se mrak video bolje, a time i korisnije. Kako za koga, a naročito kako za nekoga.

MOŽDA JE ONO ŠTO JE VAN NAS BILO NA POČETKU I TRAJUĆI DUGO VAN NAS I OSMISLILLO BESMISLENOST TEK SADA U SEBI

ali tako da krajnje raspoloženi piplmeni ne pomisle na istinitu laž da je to nemoguće zbog razloga, pesimistički zbog njih samih, a moguće zbog nemogućih razloga.

LJUDIMA je tek sad dosadna prošlost
ZAŠTO im nije bila dosadna onda?

Bog je sam sebe provocirao nekoliko stotina vekova. Prihvatao je osobinu ljudi da razumeju greh, a time ga i čine: ON JE UZASNO LJUT OVIH DANA; njegov gnev,

hijerofaniju, sličnu mrazu, inju ili slani, svako navlači na sebe: u gnevu se misli na eskalaciju, nikako na odgoj i uništavanje.

LJUDI se ljute na sebe, jer znaju da su izazvali njegov gnev, sa velikom G i N, time što smatraju da su odavno izazvali njegov gnev.

Spuštanje do prvih visina.

PRVA VISINA: nesreća je što se razume. Misli posustaju, koncentracija i kontrakcija i kontrakonceptija već se međusobno ne razlikuju. Misao se posramljena vraća postanku, pokušavaju se razne gluposti koje u ime privatne pravde ne uspevaju. U svakom slučaju, vrlo je glupo umreti tako davno kao što su to činili pametni umovi i veliki duhovi (među prvima *Hamletov otac*), *Hamletov deda*, *Gete*, *Puškin*, *Leo*, pa možda čak i *Le Korbizije*, koji je to hteo da bude i imao umesto veštačke vilice impregnirano staklo. Inače, o tome svedoči moj maturski rad HEGEL, ZBRDAZDOLA. *Hegel's werke* nije dolazilo u obzir, već samo neke zanimljivosti iz *Spinozinog* života: prvi je govorio o vetru božanskom, a drugi o božanskom vetru.

DRUGA VISINA: polako se već izdvajaju ludaci kojima pad smeta. Spuštanje je sve zanosnije. U odlučujućim momentima prisebnosti pred samim sobom (i kuhinjom), *„zadržuje nas sposobnost divljih gusaka: one mogu da lete i noću i danju i znaju pravac kretanja i bez geografske karte“*. (A. Lorencin: PRAVI HRISTOVI SLEDBENICI, Bgd, 1964.)

Bog je ubio monotoniju u prirodi.

Naša fizička snaga, koju razvlačimo od deset do deset, običaji zbog kojih se skrivamo na javnim mestima, dekadencija već dekadentnih, elokvencija nemih ne daje nam Mina: ali o jednom običnom O, o običnom B i C ne možemo govoriti istim jezikom.

Niko ne ubija prirodu.

A sad ili nekad! Obračun sa vama. Ne tiče se ni mene ni vas. Svako ima svoje hrome oblike koje bi vrlo rado i efemerno pokazao, ali gde uvek smeta žena sa osam-naestoro dece u krilu (mašte) ili sa grudima od muških ruku. *Delite savete, a u njima svoju prostodušnost zamenjujete prostotom duše.*

Pošto o svemu mora da se piše, reči su se već umonile i finansijski efekat novih reči dolazi do afekta. Cela nacija bi mogla da plače primetivši pisca da transponuje greh u tužne i pomalo ruske motive o svakodnevnom životu. Napor se plaća prošlošću, a kosmopolitiska ljubav budućnošću.

TREĆA VISINA: delovi srca, delovi mašine, mashine, mashinae, machinae, machinae, delovi smrthi, gde je deoba i otac i grobar. Pesma sa donje usne već se pretapa u med ili otrov. 12345678987654321, ah nigde nula, luna, snaga kosmosa u levoj ruci, kaiš — simbol stezanja iz 59-te.

Samo ljubavnici rado idu u rat. Odvojeni, ni dana bez petka.

i jedna zlokobna priča

Juče sam išao da kupim nešto, malo, manje od života (kojim se ne živi).

A kupio sam..... Sa tim sam vrlo zadovoljan, više nego čitava generacija pre mene stvarima skupljim od.....

Nemušti jezik je pravilan.

Hajde da se volimo između vrata i sobe. Požuriću se da izbegnem tok svesti.

Učini mi da te ostavim.

Mnogi pisci, počev od Dantea i Tome A., pišu.

ČETVRTA VISINA: visina koja i jeste i nije. Najniža tačka, šećer među čajevima, cenzura statistike, rimski hrišćanin sa baletskom koridom u levom uglu. Nije i jeste. Noje i jeste.

AAAAAAAAAAAA — gde su se mnogi vitalno prevarili.

I još možda HHHHHHHHHH, sa noćnim modusom AH, gde niko nije ni pomislio da je četvrtom delu glasa došao živahni kraj.

Ni ovde nema štamparskih grešaka.

Zao mi je što ih je nekada bilo, pa se nije čulo za apoteoku.